

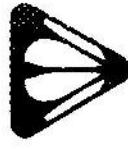
خواکر آسمان

Shiraz-Beethoven.ir

گردآورندگان:

بهروز مبصره و علیرضا امینی

اعضای هنرمندان: و پژوهش:
پورا مخدخت و فلادر، فرید رضایی، بابک بختیاری، امید قیصری،
ولیله گلامویه، اسماعیل جمشیدی، محسن هیلی، ایمان دلفانی
و سایر اعضا فی شرکت شیناس

کلامی از تهیه کننده.....	۷
سخنی از شهرزاد وفادار.....	۹
وفاداری با وفادار.....	۱۰
آهنگسازی در تداوم تاریخی.....	۱۳
قلمی و قدمی برای مجید وفادار.....	۱۶
زندگی و معیط خانوادگی.....	۱۹
اولین جرقه های موسیقی.....	۲۰
تحصیلات موسیقایی.....	۲۱
نخستین فعالیت های هنری.....	۲۲
من عاشق موسیقی هستم و هنر مال مردم است.....	۲۴
پیشوای تغمه های عاشقانه.....	۲۶
روزگاری با آهنگ ها عاشق می شدیم.....	۲۸
شب های تهران با مجید وفادار.....	۳۰
کلاس های رضا محجوی و علینقی وزیری.....	۳۱
ساخت اولین آهنگ.....	۳۲
دوران اوج آهنگسازی و داریوش رفیعی.....	۳۳
موسیقی برای فیلم.....	۳۴
«آرزوی ناپیدا» شاهکار مجید وفادار.....	۳۵
مجید وفادار خاموش شد.....	۳۶
ساز مجید وفادار در رادیو.....	۳۷
آهنگساز پرکار.....	۳۸
مجید وفادار و خانم ناشناس در آبادان.....	۳۹
کنسرت خانم ناشناس و مجید وفادار در باشگاه ایران.....	۴۰
مرا بیوس و حواشی آن.....	۴۱
آخرین مصاحبه مجید وفادار در اردیبهشت سال ۱۳۵۳.....	۴۲
از خاطرات پوراندخت وفادار.....	۴۳
ابتکار دوسیم نوازی.....	۴۴
نگرش موسیقایی، نوازنده، آهنگسازی و تنظیم های مجید وفادار.....	۴۵
نوازنده و آهنگسازی مجید وفادار.....	۴۶
شرحی بر مجید وفادار (از کتاب قصه شمع).....	۴۷
در گذشت.....	۴۸
تصاویر.....	۱۱۳
اشعار.....	۱۲۳
نت ها.....	۱۵۹
احکام اداری.....	۲۰۳
صفحات گرامافون.....	۲۱۲
بریده جراید.....	۲۲۹
فهرست آثار.....	۲۲۲

کلامی از تهیه کننده

در بخش فرهنگ و رسانه، توجه به آثار فاخر و شناساندن فرهیختگان جامعه فرهنگی ایران به نسل جوان یک وظیفه به شمار می‌آید.

از آنجاکه پیدا کردن این آثار و بررسی و تطبیق آن با زمانه‌ی فعلی نیاز به مباحثت کارشناسانه داشته و هم‌چنین راهکارها، مدارک و نیز بررسی آنان نیاز به تخصصی ویژه دارد که متأسفانه در این دوران تهیه کنندگان این آثار بسیار اندک می‌باشند. لیک خوشبختانه بخت یارمان بود و در گردش روزگار آشنایی با بانو "پوراندخت وفادار" این فرصت را پدید آورد که اندیشه‌ای در مورد آثار "مجید وفادار" شکل گیرد که امیدواریم با توجه به انبوه اسناد و مدارک و نیز مشورت با افراد متخصص و مباحثت کارشناسی، مجموعه خاصی از هماوردی این داشته‌های جدید پدید آید.

با همه امکانات ارتباطی و نیز ایجاد فضاهای مجازی که موضوع موسیقی و ادبیات در ایران داشته است، لیکن هرچه ادبیات و گنجینه نوشتاری آن بسیار است، سوراخ‌خانه اطلاعات مستند ما از موسیقی و موسیقیدان ایرانی کم است و هنوز ادبیات نوشتاری موسیقی نسبت به دیگر هنرها از فقر کمی و کیفی زیادی رنج می‌برد و همین ضعف باعث شده که در مقابل سوالات نسل جدید عملابا سکوتی جانکاه مواجه شویم. به پیروی اساس این تفکر بود که به تکاپو و جستجو پرداخته و به آن‌چه که در گوشه منازل اقوام و بازماندگان موسیقیدانان مانده بود به دیدی پژوهش محور نگریسته شود تا در شناخت آن به نسل جوان حرکتی انجام گیرد که ماندگار باشد. نخستین نگارش‌های مستند ما در زمینه موسیقی در دوره معاصر، از سال‌های ۱۳۴۰ به همت زنده یاد روح الله خالقی شکل گرفت و از آن تاریخ به بعد است که دیگران در این مسیر قرار گرفتند و امروزه این جریان به شکل گسترده‌تری در بازشناخت موسیقیدانان شتاب بیشتری به خود گرفته است. از طرفی پیشرفت فوق العاده در حیطه‌ی تکنولوژی ضبط و ثبت و نگهداری مطالب و اسناد این توجه را بیشتر از پیش مدنظر قرار داده است. با این حال گنجینه‌های پنهان و آثار بازمانده از یک عمر فعالیت هنری موسیقیدان‌ها که در کنج اتفاقی نزد خانواده آن از دست شدگان خاک بی‌مهری می‌خورد برای بازیافت شان زمینه‌های تخصصی را طلب می‌نماید.

متأسفانه به دلیل فضای محدود و عدم ارتباط بازماندگان مفاخر موسیقی کشور با جامعه موسیقی زمان ما حتی برای یک ملاقات ساده، چنین جریانی دچار سختی‌های فراوانی است که

سخنی از شهرزاد وفادار

سلام بر خوانندگان کتاب خنیاگر آسمانی که خلاصه‌ای از زندگی و آثار پدرم، استاد مجید وفادار است. من به عنوان کوچکترین عضو خانواده مجید وفادار بسیار خرسندم از این‌که بعد از سالیان درازی که از فوت پدرم می‌گذرد، بالاخره آهنگ‌ها و نتهای ایشان به دست خوانندگان و موسیقیدانان و هموطنان دوستدار موسیقی و از همه مهم‌تر دوستدار آهنگ‌های پدرم می‌رسد. البته با کوشش و زحمات دختر عمومی عزیزم پوراندخت وفادار که از صمیم قلب از ایشان تشکر می‌کنم و همچنین از مدیران شرکت شیناتک، آقای مهندس سهیلی و آقای مهندس موسوی و زحمات بی‌وقفه آقای دکتر علیرضا امینی و از تمامی دست‌اندرکارانی که برای مجموعه کتاب و کنسرت‌ها و سی‌دی‌های آثار پدرم، وقت صرف کردند. تشکر می‌کنم و از طرف برادرم بیژن و خودم شهرزاد و با یاد و خاطره خواهرم منیزه، قدردان زحماتشان هستم. آرزوی پایانی ما این است که هموطن عزیزم به وفادار، وفادار باش.

شهرزاد وفادار

جا دارد در این زمینه تحولی مثبت صورت پذیرد.

به هر تقدیر کتابی که در پیش روی شماست حاصل ساعتها کار و تلاش شبانه روزی است که تا حد امکان سعی دارد ما را با نسلی آشنا کند که عمری صادقانه و بدون چشمداشت مالی در هنر موسیقی جد و جهد نموده و آثار ماندگاری از خود به یادگار گذاشته است که امروزه روز به عنوان نوستالژی های قدیم از آن ها یاد می شود و یادآور خاطراتی است که به یمن وجود این ذخایر شنیداری حس آن ها ملموس تر است.

در پایان یادآور می شویم، هدف از تهیه این مجموعه بازشناسی این نوع موسیقی به نسل جوان است که با همت و کار و تلاش خود در تداوم تاریخی قرار می گیرد.

در اینجا لازم می دانیم که از کلیه دست اندکاران این مجموعه کمال تشکر را داشته باشیم.

شرکت شیناتک (گروه هنری موزاوی)

تحصیل شوم. رئیس مدرسه دکتر جردن بود و خانم ایشان که در آن موقع یکی از روشنفکرترین زنان زمانه به حساب می‌آمد، پیانیست معروفی بود.

پدرم وقتی عشق و علاقه بی‌نهایت مرا به موسیقی دید من را پیش "اسماعیلزاده" کمانچه کش برد تا بیشتر با این دنیای پر از شور و هیجان آشنا شوم. در کلاس استاد، مردان دیگری هم بودند که بعدها بسیار معروف شدند. رکن‌الدین خان مختاری، استاد صبا، میرزا علی خان مبشر، تقی شایگان از جمله شاگردان استاد بودند.

از مجله سینما - شماره ۱۴۹ - چهارشنبه ۲۰ مهر ۱۳۷۹

کلاس‌های رضا محجوبی و علینقی وزیری

در آن دنیای پرغوغای کودکی یکماه در انتظار سوختم. هر روز از روز پیش نحیفتر و لاغرتر می‌شدم. پدرم با هوشیاری حال مرا دریافت و به همین خاطر مرا پیش رضا محجوبی "رضا دیوانه" برد. در همین کلاس بود که من ردیف دوم و سوم را یاد گرفتم. فraigیری من در موسیقی فوق العاده بود و به زودی خلیفه کلاس شدم. روزهایی بود که با امید سرشار از عشق و با پای پیاده به این کلاس می‌آمدم و تا کلاس تعطیل نمی‌شد از آنجا نمی‌رفتم. اما با اتفاق دردناکی افتاد. یک روز به در کلاس آمدم. کلاس بسته بود، گفتند رضا دیوانه شده است و من که دیوانه‌ی ساز او بودم از هوش رفتم. چرا که وقتی صدای ساز او بلند می‌شد خودم را فراموش می‌کردم.

آن روزها استاد علینقی وزیری کلاس شبانه باز کرده بود. پدرم مرا به این مدرسه معرفی کرد. در همین کلاس بود که بانت آشنا شدم.

در یک روز غم‌انگیز و ماتم زده همه آرزوهای من یکجا بر باد رفت. پدرم پس از چند ساعت بیهوشی مرد ...

هنوز پانزده سالم نشده بود... هرگز آن روز و بعد از آن روز یادم نمی‌رود. شاید این ماجرا یکی از مایه‌های هنرمند باشد، یک سال تمام دست به ساز نزدم. گوئی ساز برایم مرده بود، تازه حال

خودم را باز می‌یافتم که برادر بزرگترم نیز ما را برای همیشه ترک گفت ... حالا دیگر من مانده بودم با خانواده‌ای که می‌بایست تحت تکفل من باشند و یک آینده مبهم و پرفراز و نشیب.

از خاطرات مجید وفادار

ساخت اولین آهنگ

بدین صورت بیش از شانزده سال نداشتم که پا به میدان زندگی گذاشتم. بعد از این‌که یک دوره نسبتاً کوتاه را در کلاس مرحوم روح‌الله خالقی گذراندم، کارم را آغاز کردم.

اولین آهنگی که ساختم در سال ۱۳۴۵ بود، شعر آن از مرحوم رهی عزیز بود که به‌نام "شب جدایی" معروف شد. این آهنگ را یکبار مرحوم رضاقلی ظلی و بار دوم خانم روح‌بخش خواندند. یکبار به بغداد رفیم و همراه ظلی و روح‌بخش چند تا صفحه پر کردیم و وقتی آمدیم، رادیو افتتاح شده بود.

چندی گذشت تا دوست بسیار عزیزم آقای حسینقلی مستغان قصه پرداز بزرگ معاصر، رئیس رادیو شد و مرا به رادیو دعوت کرد و من با یگانه برادر عزیزم، تحت عنوان برادران وفادار ارکستری تشکیل دادیم.

از خاطرات مجید وفادار

دوران اوج آهنگسازی و داریوش رفیعی

آن روزها با خانم روح‌بخش همکاری داشتیم، روزهایی بیش می‌آمد که با آقای مستغان خلوت می‌کردیم و ایشان با شور و حال عجیبی روی آهنگهای من شعر می‌ساخت. از جمله شعرهایی که ایشان گفتند و خیلی بر سر زبان‌ها افتاد "مرگ عشق‌اقدام"، "آرزوی وصل" و "بیدل" بود. بعدها با آقای قواصی و خانم‌های "ناهید سرفراز" و "پروانه" همکاری کردم. زندگی هنری من

شیراز فواب صفا

فغان خاشق

۱- زم بکل پریدی که ذکر نم دام کشیدی نوپای مردم را سکتی خودست ایدم بازیدی
بیان سکتی

بخت من در بحث خش بچشم است دست من بده است شدلم خون از دست

در فراق تو نزد مول از خدا شر را به حصل

۲- مرا پوچیز ای علی و فاشه ترا خواهی من چرا شه چو بشیت شده ای اشتانی بچرید و چشم آشنا شد
اده از شیوه ای

زیج آن چشم قان غشنه ای را بزد و ده که آن سع خداون پر خون دل از دز

با خیال نزد مده هستم دلک نزد کشی زد منم

حد کمی پر بیان دار ا مرن بزم نفع دار ا ده رکف ای محکم و خدا پروردی بعرق من دار ا

دو جسم علی شد

بینزند طبری چنی سیده ساقی عالی بیبرد از دل رنگی بوسه دل راهی

ای گل بیان فویز فانی با صفا ز پریل صفا لی

شیراز فرم مکن

کاروان

حسته کاروان کاروان عشق نماید
دشنبه بروه سیره از در
از بزم مشعل نمای مینزد
سیره را بین ایل زبر

بندوقل

کاروان باز آید دل شب نزد
شد وان پر گرد و این ایل فدا دار
دل من هر چون بزده و صعن نزد کاروان
که چنان عمرم نمود کاروان

چون گرد و چهره او
هم دست ابر سیاده

که هم من شود من بین
پکشمه لیچه اه نبین

و م خرم از دوستی نی د مردم خیل وی ده کس خدمتی دارم هرب
دلسته کشیده عان از بزم چو کارون عشق من دیان دل شب
هر چشم گز و س جهان زیبار حاشیه کوئی شود فرزان سفه جهان
بیداد من دی سا زانکه سرمه نبا بی ایل تو بیلیم چون